

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 25571

гр. София, 02.12.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в закрито заседание на 02.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

като разгледа дело номер **2522** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Образувано е по молба от 11.11.2024г., подадена от жалбоподателя по делото, с искане за изменение в частта за разноските на Решение № 21865 от 31.10.2024г., постановено по адм.дело № 2522/2024г. на АССГ, с което съдът осъжда Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град да заплати на В. И. И., ЕГН: [ЕГН], разноски по делото в размер на 500 /петстотин/ лева.

Твърди се, че е определено възнаграждение съобразно установения минимум по Наредба № 1/2004г. за минималните адвокатски възнаграждения без да се отчете фактическата и правна сложност на делото. Не е взето под внимание обема на процесуална защита, включваща становища, писмени бележки, така и процесуално представителство и защита при провеждането на три съдебни заседания. Подобно драстично намаляване на заплатеното вече възнаграждение води до понасянето на вреди от жалбоподателя в резултат на това, че е потърсил защита за оспорване на един незаконосъобразен акт.

Препис от молбата е изпратен на ответника по делото, като му е предоставена възможност за отговор в 7-дневен срок, който изразява становище за неоснователност на същата.

Съдът след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално допустима, подадена от легитимирана страна, в законовия срок по чл.248, ал.1 от ГПК и при наличие на интерес от изменение.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

Разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК, приложима по силата на препаращащата норма на чл.144 АПК постановява, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските.

С решение № 21865 от 31.10.2024г., по адм.дело № 2522/2024г. на АССГ по описа на Административен съд София - град е отменено решение № 1040-21-73/12.02.2024г. на директора на Териториално поделение на НОИ – С. град и потвърдените с него Разпореждане № 214-00-51910-9 и Разпореждане № 214-00-1910-10 от 02.11.2023г. на длъжностно лице на осигуряването за безработица.

С оглед изхода на спора, съдът с решението е осъдил Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град да заплати на В. И. И., ЕГН: [ЕГН], разноски по делото в размер на 500 /петстотин/ лева.

Следва да се посочи приетото в решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС, в което са изложени съображения, че с оглед предимството на правото на Съюза, националният съд е натоварен в рамките на компетентността си с прилагане на разпоредбите на правото на Съюза, като е длъжен в случаите, когато това се налага да вземе решение да остави без приложение всяка национална правна уредба или практика по законодателен или друг конституционен ред. Според разрешението, дадено с т. 3 от това решение "Член 101, параграф 2 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, нарушава забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба, включително когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги."

Задължението на националният съд да откаже да приложи националната правна уредба, определяща минималните размери на адвокатските възнаграждения, дори когато те отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги, не ограничава правомощието на съда да ползва тези цени (на висшия орган на съсловната организация) като критерий и коректив на уговореното и платено или дължимото без да е платено (при осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство) възнаграждение, представляващо част от отговорността за разноски, при отчитане на действителната фактическа и правна сложност на делото (арг. от чл. 78, ал. 5 ГПК), обема и качеството на осъществената процесуална защита. Последната е в корелация с конкретно предприеманите от страната, в тежест на която е установяването на факти и обстоятелства, от които черпи благоприятни правни последици, процесуални действия. В разглеждания случай делото е разгледано в три открити съдебни заседания, в които са приети съдебна експертиза, разпитани са трима свидетели. Процесуален представител на жалбоподателя е участвал във всяко от тях, изразил е и мотивирано становище по съществуването на спора, съобразено със събраните в съдебното производство доказателства, представил е и писмена защита. Наличието на фактическа или правна усложненост на спора, ценена наред с обема и качеството на оказаната от адвоката защита обуславят извод, че претендираното адвокатско възнаграждение следва да бъде уважено до двойния размер на установения с Наредба № 1/2004г. минимум. По тази причина, следва да се измени решението в частта за разноски, като размера им се увеличи със сумата от 500 лева.

Водим от горното и на основание чл.248 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК, Административен съд София – град,

О П Р Е Д Е Л И :

ИЗМЕНЯ решение № 21865/31.10.2024 г., В ЧАСТТА с която Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град, е осъдено да заплати РАЗНОСКИ, като увеличава размера им до 1000 /хиляда/ лева.

Определението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: